

KOSTKA

ZPRAVODAJ OBCÍ KOSTELEC U HOLEŠOVA
A KARLOVICE

Velikonoce krásné úrodu nám dají, pakli slunce hasne, louky sucho mají.

1/2014

Kde ty loňské sněhy jsou

Na sníh jsme letošní zimu čekali marně. Okolí Kostelce, které zasněžené má ideální trasy pro běžkové lyžování, dovolilo zájemcům o přírodu a sport pouze procházky. A ty ještě sporadicky; kdo by se rád procházel v blátivých újezdech? Konec konců – v jedné vsi poblíž byl vidět místo sněhuláka z recese uplácáný „bláták“ – postavička

tvaru sněhuláka, ovšem uplácáná z bláta. Modrý hrnec na hlavě a nos z mrkve jí ovšem nechyběl.

Fotograf Pavel Motáň nám poslal rozdílný únorový pohled na Kostelec v roce 2013 a 2014. Jistě všichni poznáte snímky letošní a loňské.

Šárka Andrlíková, foto Pavel Motáň

Co vy na to, pane starosto?

Kam s ním. (Co s ním.)

Příspěvků s tímto nadpisem bylo ve zpravodaji uveřejněno již několik. Jednou se článek týkal řešení problému s odpady, podruhé informoval o zatoulaném psovi umístěném v útulku. Dnešní příspěvek je o to smutnější, že se týká našeho spoluobčana.

V poslední době se začínají množit stížnosti na pana Hánu. Stížnost z 25. 2. t. r. byla tak závažná, že byla oznámena a předána k řešení Policii ČR v Holešově. Již v roce 2007, kdy problémy začaly, byla panu Hánovi nabídnuta pomoc se zajištěním bydlení, ale on nabídku nevyužil. Je pravda, že má podanou žádost o pronájem bytu v domě seniorů. Jak má ale rada

posuzovat pravdivost jeho žádosti, ve které uvádí: „Prohlašuji, že nejsem závislý na drogách ani alkoholu a že se plně přizpůsobím domovnímu řádu Domu pro seniory v Kostelci u Holešova.“ Kdo z občanů uvěří tomu, že předáním bytu v domě seniorů se chování p. Hány změní? Že po předání bytu omezí nadměrné požívání alkoholu? Nebudou potrestáni současní nájemníci? Tyto a mnoho dalších otázek probírá rada při každém projednávání zmíněné žádosti. Závěr je však vždy stejný: nikoli rada, ale problematické chování pana Hány předání bytu brání. O dalším vývoji situace může tedy rozhodnout pouze sám pan Hána, který je právoplatným občanem se zajištěným sociálním zabezpečením.

Pokud by někdo z Vás věděl, jak tento „problém“ vyřešit, přijme rada každý podnět nebo nabídku. Věřím, že společně budeme úspěšní.

Radoslav Pospíšilík, starosta obce

Informace o připravované rekonstrukci sokolovny

Současně s převedením budovy sokolovny do majetku obce vznikla obci povinnost tuto budovu i udržovat. Údržbařské práce byly provedeny brigádníky a zaměstnanci obce, odborné opravy byly zajištěny specializovanými firmami. To však stačí na běžnou údržbu. Budova je postavena více než devadesát let a stavební úprava v sedmdesátých letech minulého století nutnost velkých oprav pouze oddálila. Proto bylo v roce 2013 rozhodnuto o zpracování studie rekonstrukce sokolovny.

Zpracovaná studie zachovává obvodové a nosné zdivo. Velkou změnou by měla projít střecha a strop v hlavním sále. Střecha má být odstraněna a nahrazena šikmou střechou, současný trémový strop bude odstraněn a nahrazen novým stropem s akustickým obložení. Změněno bude stávající sociální zařízení, které bude jinak členěno a doplněno „vozičkářským“ WC.

Nad vedlejší přístavbou se počítá s montovanou obytnou nástavbou. Studie zahrnuje i výstavbu tří pokojů s kapacitou 24 lůžek

pro turistické ubytování. Dále bude v přístavbě umístěna i klubovna T. J. Sokol Kostelec u Holešova. Všechny místnosti v nástavbě budou vybaveny samostatným sociálním zařízením.

Změněno má být i umístění baru a změni se i prostor vstupu. Prostor vyhrazený pro šatnu bude pootočen o devadesát stupňů oproti stávajícímu stavu a po odstranění prostoru pro prodej lístků bude vybudován nový vstup do nářadovny. V patře po odstranění prostor promítače vznikne posezení doplněné malým občerstvením a vstupem na balkon v hlavním sále. Střecha nad vstupem zůstane po opravě zachována.

Toto je hrubý výčet změn, které by měly změnit vzhled sokolovny. Do oprav je nutno započítat novou elektroinstalaci, rozvody vody, odpady a nové vytápění. Přepočtená cena rekonstrukce je zatím 19 milionů korun. Studie rekonstrukce sokolovny je uložena v kanceláři OÚ, kde je možno do ní nahlédnout.

Radoslav Pospíšilík, starosta obce, foto archiv OÚ

REKONSTRUKCE 1972

REKONSTRUKCE 2013

Nová komunální technika v obci

Na sklonku roku 2013 byla naší obci dodána nová komunální technika. Dlouho jsme po ní toužili, avšak až s pomocí dotace ze Státního fondu životního prostředí bylo možno ji pořídit. Projekt s názvem „Zavedení odděleného sběru odpadu v obci Kostelec u Holešova“ nám umožnil pořídit nosič pro pět kontejnerů, mobilní štěpkovač s vlastním pohonem a kolový manipulátor pro nakládání vyrobené štěpky. Vše v hodnotě 3 232 000 Kč. Podíl obce na těchto nákladech je dle vydaného rozhodnutí SFŽP ve výši 323 000 Kč.

Technika je zatím využívána obcí, ale s nastávajícím jarem vznikne potřeba likvidace zahradního odpadu i z pozemků občanů. Proto bychom byli rádi, kdyby občané navrhli místa pro přistavení kontejnerů. Při nahromadění většího množství odpadu lze o přistavení kontejneru požádat přímo v kanceláři OÚ.

Radoslav Pospíšilík, starosta obce; foto autor

„Romantická“ kostelecká zákoutí

Harmonogram svozu separovaných odpadů v roce 2014 v Kostelci a v Karlovicích		
PET	PAPÍR	SKLO
28. 1.	9. 1., 23. 1.	2. 1.
25. 2.	6. 2., 20. 2.	7. 2.
25. 3.	6. 3., 20. 3.	7. 3.
23. 4.	3. 4., 17. 4.	4. 4.
20. 5.	2. 5., 15. 5., 29. 5.	2. 5., 30. 5.
17. 6.	12. 6., 26. 6.	
29. 7.	10. 7., 24. 7.	11. 7.
26. 8.	7. 8., 21. 8.	8. 8.
23. 9.	4. 9., 18. 9.	5. 9.
21. 10.	2. 10., 16. 10., 30. 10.	3. 10., 31. 10.
19. 11.	13. 11., 27. 11.	28. 11.
16. 12.	11. 12., 18. 12.	31. 12.

Vážení občané!

Jsme rádi, že třídíte odpad. V případě naplněných kontejnerů jej však neházejte vedle nádob, ale ponechávejte si jej doma v pytlích k tomu určených až do příjezdu sběrné firmy. (Harmonogram svozu – viz výše.)

Zabráníte tak vytváření nepořádku v obci!

Foto: archiv OÚ

Kosteláň

Koncert hudební skupiny Megalika potěšil všechny její příznivce i širokou veřejnost z Kostelce i okolí v listopadu 2013. Těšíme se na Vaši návštěvu při vystoupeních v roce 2014.

Z. Ballnér

Kosteláň pořádá ve spolupráci s T. J. Sokol každoroční silvestrovský pochod nejen pro své členy, ale i pro ostatní zájemce o společnou turistiku v okolí Kostelce. Za všechny účastníky: Šťastný nový rok 2014 Vám všem!

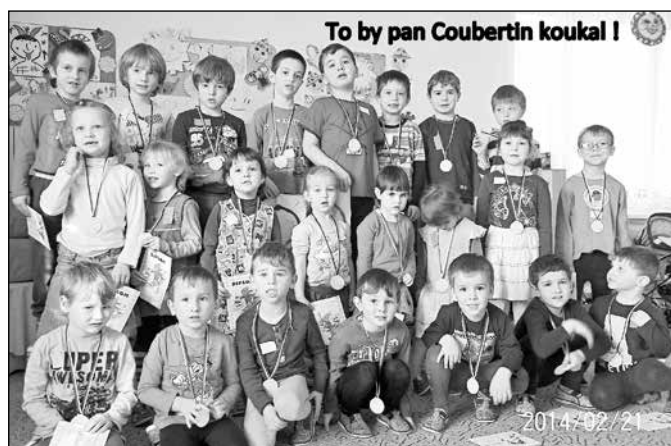
Z. Ballnér

Žili jsme olympiádou!

Zima se nám letos nějak nepovedla. Alespoň z pohledu dětí, které netrpělivě vyhlížely sních a těšily se, jak na školní zahradě proženou své boby z kopce dolů a jak si pod okny postaví celou rodinu sněhuláků. Bohužel se nedočkaly. A tak jsme museli plánovat namísto typicky zimních vzdělávacích témat trochu jiná, všeobecnější. A taky jsme si s dětmi uspořádali v mateřské škole dvě krásné akce – jednu tradiční a jednu výjimečnou.

Tou první byl karneval, který si děti užily s velkou radostí. Celý týden se děti těšily na pátek. Malovaly masky, stříhaly a lepily dekorace a ozdoby. Maminky jako každý rok připravily dětem nápadité převleky. Pak už nic nebránilo veselému rejci masek, legračním soutěžím, ve kterých vyhrávají všichni, a „tombole“, spravedlivě rozdělené mezi všechny děti.

Pro tento rok mimořádnou akcí byla Malá zimní olympiáda. A jenom

si zkuste soutěžit v zimních sportech, když na zahradě neleží ani vločka! Ještěže si umíme se vším poradit! Kluci si vyrobili krásné hokejstické přilby, které si vyzdobili českými vlajčkami. Hokejky a puky v MŠ máme, takže nic nestálo v cestě olympijskému turnaji. Také bobovou dráhu jsme zvládli – namísto bobu děti trasu absolvovaly na odrážedle „berušce“. A co lyžování a biatlon? I na to jsme vyzráli. Na lyžích vyrobených z kartonu absolvovaly děti nejen slalom mezi překážkami, ale i střelbu míčky na terč a průjezd cílovou brankou. Všechny sportovní disciplíny sledovali „vděční diváci“ a „fanoušci“ mávajících vlajčkami a povzbuzujících kamarády. Po celý týden vlála v MŠ olympijská vlajka, kterou si děti samy namalovaly.

Kromě veselého zimního sportování bez sněhu jsme se společně radovali z každého úspěchu našich sportovců v Soči a seznamovali se s méně známými druhy zimních sportů. Během olympijského týdne děti získaly spoustu nových poznatků. Třeba: kdy začali lidé vlastně poprvé sportovat, jak a proč vznikly olympijské hry, co znamenají barvy na olym-

pijské vlajce, proč je jich právě pět a proč jsou vzájemně propojené. Seznámily se se státními symboly České republiky, naší hymnou a s tím, jak se chovat, když hymna zní. A při závěrečném „výletu“ na olympiádu (jenom „jako“) musely dokázat, že jsou opravdovými kamarády, kteří si dokážou pomoci, umí se podpořit a vzájemně si přejí úspěch.

A jaká byla odměna? Samozřejmě stupně vítězů a medaile! A samozřejmě zlaté a pro všechny!

Zima bez sněhu už, doufám, skončila. Nezanedala v nás žádné zvláštní dojmy. Budeme na ni vzpomínat asi jen jako na zimu olympijskou – a to díky úspěchům našich sportovců.

Malá zimní olympiáda v mateřské škole skončila současně s tou opravdovou. Ale věřím, že stejně jako ve mně i v dětech zanechala pěkné prožitky a že na ni budou dlouho vzpomínat.

Text a foto: Zdeňka Zaviačičová, mateřská škola

Pozvánka

Ředitelka Mateřské školy v Kostelci u Holešova vás srdečně zve na

Den otevřených dveří

spojený s přijímáním žádostí o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání od školního roku 2014/2015.

Zveme všechny, kteří se chtějí podívat, jak to v mateřské škole dnes vypadá a jaká je náplň dne našich malých školáčků.

Akce se uskuteční **ve čtvrtek 24. dubna**, v době od 8.30 do 11 hodin, odpoledne pak od 14 do 16 hodin.

Prosíme o dodržení tohoto časového rozvrhu z důvodu zabezpečení hygienických a psychohygienických podmínek nutných pro pobyt dětí v MŠ (oběd, odpolední odpočinek).

Základní škola

(Foto: archiv školy)

Projekt Etická výchova v ŠVP ZV Petrklíč ZŠ Kostelec u Holešova

(ŠVP ZV - školním vzdělávací program pro základní vzdělávání)

MŠMT připravilo Rozvojový program Podpora implementace etické výuky do vzdělávání v základních školách v roce 2013. Naší škole se podařilo získat v rámci tohoto programu dotaci ve výši 100.000 Kč. Zbývajících 43 000 Kč musela škola uhradit ze svého rozpočtu od zřizovatele. Celková částka činila tedy 143 000 Kč. Jistě vás bude zajímat, za co se peníze utratily a co nového jsme za ně pořídili. Přikládám proto seznam aktivit projektu.

1. Předmět Etická výchova v 9. ročníku - inovace ŠVP a nákup učebních pomůcek
2. Zpracování témat do jednotlivých ročníků + tvorba pracovních listů
3. Patronát devátého ročníku nad prvním ročníkem při společných aktivitách v rámci Ev
4. Projekt Holocaust - nově pořízený výukový materiál, návštěva Šachovy synagogy a židovského hřbitova v Holešově, zájezd do Osvětimi, beseda s očitým svědkem událostí v Osvětimi
- 4.1. Uspořádání závěrečné prezentace na téma Holocaust očima žáků ZŠ
- 4.2. Výstava prací v prostorách školy na Dni otevřených dveří ZŠ Kostelec u Holešova a OÚ
5. Vybavení školní a učitelské knihovny a čtenářských koutků ve třídách
6. Zvláštní číslo školního časopisu Kaňka věnováno projektu
7. Školní táborák s rodiči

Chtěl bych poděkovat za spolupráci dvěma kolegyním, a to paní učitelce Mgr. Renatě Hudcové a paní učitelce Mgr. Petře Pospíšilíkové, za nadšení, s jakým do přípravy projektu šly a za odpovědnost a pečlivost, s jakou celý projekt dotáhly do konce. Děkuji také Ing. Dagmar Bártové a Mgr. Monice Ministróvé za pomoc při vyúčtování projektu a organizaci. Děkuji i členům redakční rady Kaňky.

Věřím, že veškeré aktivity, které jsme realizovali, jsou nejen ku prospěchu škole, ale především obohatí naše žáky. Vědomosti můžete nasoukat do hlavičky i doma na pohovce, ale vlastní prožitek může posunout proces „učení se“ do roviny získávání zkušeností a vytváření postojů. Setkání s lidmi, kteří něco prožili a jsou ochotni se o své zkušenosti podělit, návštěvy míst, která vás osloví svou atmosférou, patří k těm aktivitám, které nelze při vzdělávání nahradit a my je budeme, stejně jako v předešlých letech, organizovat i v budoucnu.

Zakoupené pomůcky, knihy i zpracované úkoly využijí nejen současní žáci, ale i ti budoucí. Získané zkušenosti zase pomohou učitelům i vedení školy při přípravě podobných projektů.

Projekt připravil podmínky pro každodenní práci učitelů se žáky. Jsme tedy vlastně na začátku, přestože projekt právě skončil. Závěrečné poděkování patří skvělému týmu učitelů na naší škole, bez jejichž podpory by podobný projekt jen živořil, a také žákům, kteří se aktivně zapojili do všech úkolů, které jsme společně museli splnit.

Mgr. Zdeněk Ballnér, ředitel školy

Učení trochu jinak

Netradiční vyučování aneb tvořivé učení, tak bychom mohli nazvat jedno únorové páteční dopoledne v kostelecké základní škole, kdy bychom za dveřmi 4. třídy našli spoustu kuchařů a kuchařek v patřičném oblečení, s vařečkou, utěrkou či zadělávací mísou v ruce.

Ale pojďme pěkně popořádku.

Přírodovědné učivo o obilovinách bylo inspirací k tomu, abychom se s novou látkou seznámili nejen prostřednictvím učebnice a pracovního sešitu, ale abychom realizovali myšlenku vyzkoušet pečení domácího chleba přímo ve škole.

Při počtu 24 žáků ve třídě jsme vytvořili 6 skupinek a každá z nich připravovala ten svůj chlebiček. Nežli jsme se však dostali k míchání ingrediencí, bylo nutné splnit úkol č. 1 a to doplnit pracovní list s převody jednotek hmotnosti a objemu, jednotkami tak důležitými právě pro naši práci. Tento úkol skupinky zdárně zvládly a překročily k samotné přípravě těsta. S návodem v ruce se každému žákovi podařilo zvládnout i tuto činnost a posléze se pod utěrkami objevilo šest mís s chlebovým těstem, které se začalo obdivuhodně rychle zvedat. Během času, kdy těsto pracovalo, byli žáci zapojeni do další aktivity související s učivem o obilovinách.

Při pečení bochníků nám vyšly vstříc i paní kuchařky ze školní jídelny, které zajistily ve školní kuchyni správnou teplotu v troubách a pomohly při vkládání a vytahování pekáčů s chlebem.

Z upečených výrobků měli žáci ohromnou radost, každý z nich si odnášel domů kousek toho svého chleba a věřím, že také spoustu pěkných zážitků ze zajímavého tvořivého dopoledne.

Eva Doleželíková, třídní učitelka

Turnaj ve vybíjené

V měsíci únoru se žáci naší kostelecké školy zúčastnili v Bystřici pod Hostýnem okrskového turnaje ve vybíjené. Tato soutěž byla pořádána pro žáky 3. – 5. ročníku a soutěžilo se ve třech kategoriích: A – pouze chlapci,

B – smíšené družstvo, C – pouze dívky. Naši žáci zastupovali kategorii B – smíšené družstvo, které tvořili: N. Možíšová, V. Rajnochová, V. Hermann, M. Haša, L. Sklenář, M. Šimek (žáci 4. třídy), P. Matula, J. Chovanec, D. Němec, Š. Šimek, M. Tkadlčík, M. Žák (žáci 5. třídy). I když jsme nepostoupili do okresního kola, ze 6. místa jsme měli radost, neboť za námi zůstala ještě další šestka družstev. Tento výsledek jsme náležitě oslavili na zpáteční cestě domů v holešovské cukrárně Vendula. Děkuji všem výše zmíněným žákům za sportovní elán a nadšení, s jakým reprezentovali naši školu.

Eva Doleželíková

Zdravé zuby v Kostelci u Holešova

Žáci naší školy jsou celoročně zapojeni do celorepublikového projektu Zdravé zuby, který podporuje i MŠMT a MZ ČR. V rámci kontroly pravidelné péče dostávají žáci ve škole kartičky, které pak předloží u svého zubního lékaře a ten ji potvrdí razítkem. Tato kartička je slosovatelná. Když žáci odpoví na soutěžní otázky správně, mohou získat zajímavé ceny jako jsou zájezdy, notebooky a přípravy k péči o chrup.

Školní aktivitou v rámci projektu oceněnou drobnostmi je soutěž, v níž žáci získávají a rozšiřují znalosti ze stomatology. Otázky byly členěné podle věku žáků. Letos se do soutěže zapojilo všech pět tříd z 1. stupně. Nejvíce soutěžících přišlo z 2. třídy, získali také nejvíce ocenění. Nejšikovnější byli Anna Tkadlčíková, Kamila Uhlířová, Tomáš Navrátil a Hana Pospíšilíková.

Mgr. Z. Belliová

O hostýnskou píšťaličku

Soutěž ve zpěvu valašských lidových písní proběhla 19. 2. 2014 v Bystřici pod Hostýnem.

Naši školu reprezentovala Barča Furchová a Stázka Hermannová. Ve druhé kategorii získala Barča 3. místo. Blahopřejeme. Postup do dalšího kola by pro nás nebyl možný, i kdyby se dívkám podařilo umístit se lépe, protože podle pravidel pořadatelů může postoupit jen ten, kdo skutečně bydlí na Valašsku. (maximálně po Holešov). Můžeme s tím nesouhlasit, ale to je asi tak všechno, co se s tím dá dělat.

Holky ale zpívaly skvěle.

Mgr. Z. Ballnér

Kde hasiči pomáhají

Naše škola v Kostelci u Holešova dlouhodobě spolupracuje s hasiči z SDH Karlovice. Jeho členové se aktivně podílejí na činnostech školy. Například pomáhají při sportovních a branných soutěžích a při myslivecké olympiádě. Pořádají besedy s žáky a účastní se pravidelného školního požárního cvičení s evakuací, kde předvedou zásah hasičů při požáru. Žáci pak mají možnost prohlédnout si hasičské auto a ostatní vybavení.

Protože si jejich práce velmi vážíme, zapojila se celá škola do soutěže Požární ochrana očima dětí, kterou vyhlašuje Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Výtvarné části soutěže se zúčastnilo celkem 131 žáků.

Nejdřív si žáci s učitelkami povídali o tom, co vlastně hasiči dělají a kde všude pomáhají.

Učitelky znalosti žáků doplnily a ukázaly fotografie a vhodné filmové záběry ze zásahů hasičů. Tak žáci viděli hašení požárů domů, aut, lesa, pole, činnost hasičů při nehodách, živelních pohromách i ochraně životního prostředí. Uvědomili si, jak je práce hasičů náročná a záslužná. Povídali si také o tom, jak požárům a nehodám předcházet.

Výsledkem samostatné práce bylo množství pěkných obrázků, které si mohli všichni prohlédnout na školní výstavě. Komise složená z žáků a pedagogů pak vybrala nejzdařilejší práce. Vítězné práce jsme předali OSH ČMS.

Mgr. Věra Dudíková

Devátá třída v židovské synagoze

V říjnu jsme absolvovali exkurzi Šachovy synagogy a židovského hřbitova v Holešově. Celé prostředí synagogy na nás působilo zvláštním tajemným dojmem. Pan průvodce nám vyprávěl různé příběhy týkající se Druhé světové války, utlačování a vyvražďování Židů, ale také o jejich životě a tradicích. Na tamějším židovském hřbitově jsme spatřili více než 1 500 náhrobků, nejstarší z nich byly z druhé poloviny 15. století. Šachovu synagogu a židovský hřbitov navštěvují lidé z celého světa.

Tato exkurze pro nás byla díky projektu Etická výchova zcela zdarma. Myslíme si, že problematika Holocaustu by neměla zůstat zapomenuta v proudu času, proto je pro nás tento projekt velmi důležitý.

Štěpánka Zanášková, 9. tř.

Beseda s Erikou Bezdíčkovou

V rámci projektu v etické výchově jsme měli ve středu 11. 12. 2013 besedu s paní Erikou Bezdíčkovou. Většina z vás si asi říká, kdo to je. Erika Bezdíčková je jednou z mála, která přežila Holocaust. Když byla 13leté děvče, musela s celou její rodinou jet do koncentračního tábora v Osvětimi a její smutný osud se s ní táhl dál. Položila jsem jí otázku, jaký vztah má k Němcům, po tom všem, co prožila. Její odpověď mě trochu překvapila. „Necítím k nim nenávisť, mám tíhu v duši oproti Slovákům, protože oni se s tím nedokázali vypořádat,“ odpověděla mi. Po jejím povídání jsme si všichni uvědomili, že být na jejím místě, nezvládli bychom to.

Paní Erika má u nás obdiv jako nikdo jiný. Víme, že nedokáže být po tom všem, co zažila, šťastná, ale i přesto jí přejeme, aby aspoň trochu šťastná byla, už jen kvůli rodině, kterou má tak velkou a krásnou. Za besedu moc děkujeme, a i když to nebylo vykládání, po kterém bychom měli dobrou náladu, bylo to pro nás velmi zajímavé. Beseda proběhla díky spolupráci s Židovským muzeem v Praze, oddělení pro vzdělávání a kulturu pobočka Brno.

Eliška Weinlichová, žákyně 9. třídy

Jak jsme žili školou

Naše škola už má nový kabát, a tak jsme se rozhodli vyzdobit si ji také uvnitř. Měli jsme na to celý projektový den s názvem Žijeme školou. Všichni žáci napříč oběma stupni si při něm mohli vyzkoušet mnoho různých výtvarných technik. Pod vedením učitelů malovali hrací desky a kameny do odpočinkových koutků, malovali na zdi, paspartovali obrazy, graficky ztvárnili například sportoviště či dresy, kreslili ilustrace, věnovali se i kresbě na talíře a kolážím, keramice, tvorbě loutek a také dokumentaci celé akce. Čtyři hodiny utekly jako voda, a když vejдете do školy, rozhodně uznáte, že stály za to, protože všechny ty krásné výtvo-ry vás budou provázet na každém kroku.

M. Václavková

Škola v obrazech

Den otevřených dveří 15. 2. 2014 pořádala škola ve spolupráci s Radou rodičů

Zápis dětí do 1. třídy pro školní rok 2014/2015

Výuka na dopravním hřišti

Maškarní karneval pořádala škola ve spolupráci s kulturní komisí rady obce.

Žákovský ples - akce školního parlamentu

Včelaři

Jarní včelařské rozjímání

Astronomická zima je za námi, období vegetačního klidu i včelího zimního spánku se však skončilo daleko dřív. To zasáhla i do života kosteleckých včel. Co se stalo? Když venkovní teploty dosahují 10 – 12 °C, dochází u včel k proletům. Loňské včely, které jsou již staré a také nemocné, opouštějí úl a už se nevrátí. Je proto velmi důležité zjistit, v jakém stavu se včelstva nacházejí, zda mají dostatek zásob, není-li včelstvo nemocné či osiřelé, v jakém stavu jsou rámy atp. V současné době potřebují včely teplo a klid. Probouzí se i včelí matka, která začala už koncem února pomalu klást vajíčka pro zachování nové generace včel. Se stoupající teplotou se intenzita kladení zvyšuje a v současné době začíná u včelstev shromažďovací a rozmnožovací pud. Ten poznáme podle toho, že na plástech se objevují vajíčka a pak larvy budoucích včel. Pokud půjdete kolem úlů ze zadní strany, najdete na dně s podmetovou podložkou veškeré změny, které se v úlu dějí (odumřelé včely a zbytky víček z buněk (měl). Jak vidíte, rozhodující pro zdárný vývoj pokolení včel jsou měsíce březen a duben, kdy příroda poskytuje dostatek potravin (pylu) pro jejich rozvoj. Můžeme si jenom přát, aby i letos to tak bylo a příroda nám pak nenabídla ranní mrazíky nebo dlouhodobé deště, které brání opylování rostlin a dřevin a tím i produkci včelího medu.

Často se mě lidé ptají, jak to s tím medem vlastně je a který je kvalitnější. Neznamená to, že tmavé a tzv. lesní medy, které jsou nejdražší, jsou také nejkvalitnější. Obsahují sice větší množství minerálních látek a stopových prvků, ale na rozdíl od světlých medů – květových, zvláště lipových, obsahují méně pylových zrněk, které obohacují med o významné látky přírodního charakteru s povzbuzujícími účinky.

V poslední době budí zájem tzv. pastový med. Je zpracován za studena do pomazánkové konzistence. Jedná se o plnohodnotný med, jemně zkrystalizovaný, který se v průběhu času nemění. Co se týče krystalizace medů, tzv. zcukernatění, jsou tomuto náchylné více květové medy. V žádném případě to není známka nižší kvality. Do tekutého stavu se zkrystalizovaný med vrátí zahřátím na 45 °C ve vodní lázni.

Pokud mluvíme o medu a jeho produktech, je třeba připomenout, že nezastupitelný význam včel je v jejich opylovací schopnosti, kterou v přírodě nejde ničím nahradit. Máte-li zájem o prezentaci včelích výrobků, zvu vás na včelařskou pouť na Hostýně 25. 5. 2014 či na Hanácko-valašské slavnosti v září 2014 v Holešově nebo na tzv. medový den opět v Holešově během letošního podzimu.

Zdeněk Drčmánek, člen výboru ZO Českého svazu včelařů pro Holešov a okolí., foto: Šárka Andrlíková

Co dělat v případě dopravní nehody?

Dopravním nehodám je lepší předcházet, ale ne vždy jim můžeme zabránit či je sami ovlivnit. Když už tato nepříjemná situace nastane, je dobré vědět, jak máte postupovat. Jako účastník dopravní nehody musíte nezávisle na tom, zda přivoláte policii, neprodleně zastavit vozidlo; učinit opatření k zabránění vzniku škody osobám nebo věcem, pokud hrozí v důsledku nehody; učinit vhodná opatření, aby nebyla ohrožena bezpečnost provozu na komunikacích v místě nehody (vyžadují-li to okolnosti, jste jako účastník dopravní nehody oprávněni zastavovat jiná vozidla). Došlo-li ke zranění osob, jste povinni poskytnout podle svých schopností první pomoc a přivolat záchrannou službu (155) a policii (158). Při neposkytnutí první pomoci se vystavujete riziku trestního stíhání. Dále je potřeba označit místo dopravní nehody za pomoci výstražného trojúhelníku ve vzdálenosti 50 m za vozidlem popřípadě i výstražnými světly; umožnit obnovení provozu, zejména vozidlům hromadné dopravy; prokázat si navzájem svou totožnost a sdělit údaje o vozidle; spolupracovat při zjišťování skutkového stavu; zdržet se požití alkoholu nebo jiných návykových látek, jelikož policie bude požadovat jak po viníkovi, tak i po poškozeném provedení dechové zkoušky (takže po nehodě žádný „panák“ na uklidnění). V případě, kdy nevznikne povinnost oznámit nehodu policii, je nutné sepsat společný záznam o dopravní nehodě tzv. euroformulář, který účastníci vypíší, zakreslí situaci dopravní nehody a tento podepíší. Záznam o dopravní nehodě se zasílá na pojišťovnu viníka nehody. K prokázání údajů o druhém účastníkovi dopravní nehody vždy vyžádajte jeho občanský průkaz či jiný doklad totožnosti a zelenou kartu k vozidlu osvědčující zaplacení povinného ručení. Záznam vždy vyhotovujte ve více kopiích pro každého účastníka na dopravní nehodě. Budete tak mít jistotu, že druhá strana nebude moci nic v záznamu o nehodě opravovat či doplňovat. Dále je velice vhodné pořídít fotodokumentaci a zachytit tak celkovou situaci

dopravní nehody (rozmístění vozidel, jejich poškození, registrační značky apod.). Můžete popřípadě oslovit svědky dopravní nehody a požádat je o jejich totožnost. Formulář o dopravní nehodě by měl mít každý řidič u sebe ve vozidle. V případě dopravní nehody, kdy výše škody na žádném z vozidel nepřesahuje sto tisíc korun, nemusíte volat policii. Toto platí i v případě pokud se jedná o vozidlo leasingové společnosti popřípadě firemní vozidlo, které se přímo účastní dopravní nehody. Pokud škoda na některém z vozidel je vyšší než sto tisíc korun, je již povinností dopravní nehodu oznámit policii. Nezávisle na výši škody je však nutno policii volat při úmrtí či zranění účastníka dopravní nehody, při jakémkoliv škodě na majetku třetí osoby např. veřejném osvětlení, budově, zaparkovaném vozidle; jestliže účastníci dopravní nehody nemohou sami zabezpečit obnovení plynulosti silničního provozu na komunikacích; při poškození komunikace, životního prostředí nebo jiného obecně prospěšného zařízení jako je například veřejné osvětlení nebo v případě, že viník dopravní nehody z místa ujede. V případě, že se nemůžete dohodnout, kdo dopravní nehodu zavinil, doporučuji zavolat na místo policii. Vyšetření dopravní nehody policisty může přispět k jednoduššímu vyřízení škody pojišťovnou a můžete tak předejít dalším problémům. Doporučuji policii na místo zavolat i v případě, kdy máte podezření, že účastník dopravní nehody je pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek. Tento se tak může dopustit přestupku nebo trestného činu.

Ať už se budete silničního provozu účastnit jako řidič nebo jen jako chodec, buďte vždy opatrní a ostražití, nikam nepospíchejte, jelikož život a zdraví máte jen jedno.

Jan Motáň, Dis.

Tragická nehoda o u obce Rymice

12:35 hodin byla na tísňovou linku krajského operačního střediska zlínských hasičů oznámena dopravní nehoda tří osobních vozidel, ke které došlo u obce Rymice na Holešovsku. Na místo nehody byly vyslány jed-

notky profesionálních hasičů ze stanic Holešov a Kroměříž. Ty také posílila jednotka dobrovolných hasičů z Holešova.

Po příjezdu na místo události bylo velitelem zásahu potvrzeno, že došlo k nehodě

tří osobních vozidel, kdy jedno skončilo zcela zdemolované v příkopu mimo komunikaci. Zbývající dvě havarovaná vozidla zablokovala jeden jízdní pruh komunikace.

Ve vřaku vozidla, které skončilo po nehodě mimo komunikaci, cestovaly čtyři osoby, dva muži a dvě ženy. Oba muži a jedna žena utrpěli zranění neslučitelná s životem. Druhá z žen byla s vážnými zraněními transportována vrtulníkem letecké záchranné služby do nemocnice.

Ve zbývajících dvou havarovaných vozidlech byl zraněn jeden z řidičů, který byl převezen k další kontrole sanitním vozem.

Hasiči zajistili místo nehody a havarovaná vozidla proti vzniku požáru. Po vyšetření události policisty bylo provedeno vyproštění dvou těl ze zcela zdemolovaného vozidla a to za použití hydraulických vyprošťovacích zařízení. Následně byly dokončeny likvidační práce.

Po celou dobu zásahu složek integrovaného záchranného systému byla komunikace z Rymic uzavřena a doprava byla policisty odkláněna na objížděné trasy.

*por. Bc. Libor Netopil, tiskový mluvčí
HZS Zlínského kraje*

Dopravní nehoda u Rymic si vyžádala čtyři lidské životy

Zdroj: Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje

Plán kulturních akcí 2014

DUBEN	Hodina	Akce	Místo konání	Pořádá
10. 4. 2014	17:00	Den otevřených dveří-hasičská zbrojnice a klubovna-Karlovice	Zbrojnice Karlovice	SDH Karlovice
16. 4. 2014	09:30	MŠ V DOMĚ SENIORŮ-Velikonoční koleda	Dům seniorů	Mateřská škola
Duben 2014	19:00	Megalika –hudební vystoupení	Sokolovna	Megalika-Kosteláň
Duben 2014		Požární ochrana	Základní škola	SDH Karlovice
Duben 2014		Jarní sběr papíru	Základní škola	Základní škola
30. 4. 2014	16:00	Pálení čarodějnic	Hřiště pod lesem	Základní škola
KVĚTEN				
9. 5. 2014	17:00	Školní akademie	Sokolovna	Základní škola
10. 5. 2014		Den matek	Mateřská škola	Mateřská škola
Květen 2014		Divadelní představení	Sokolovna	Základní škola
Květen 2014		Vítání občánků	Zasedací místnost OÚ	Kulturní komise
30. 5. 2014		Den dětí a Pohádkový les	Hřiště pod lesem, Kostecký les, dolní hřiště	Základní škola
31. 5. 2014	08:30-12:00	Střelecká soutěž pro děti v doprovodu rodičů. Povolená účast dětí od 10let. Soutěží dítě a jeden z rodičů.	Střelnice KVZ	Klub vojáků v záloze
Květen		Vystoupení základní školy v Domě seniorů	Dům seniorů	Základní škola
Květen		Sportovní dopoledne	Hřiště pod lesem	Sokol
ČERVEN				
7. 6. 2014	09:00	Požární sport netradičně - muži, starší páni O pohár obce Karlovice-mladí hasiči	Obec – náves	SDH KARLOVICE
14. 6. 2014	07:00-	Setkání Kostelců	Hřiště pod lesem, fotbalové hřiště sokolovna škola, víceúčelové hřiště, Myslivna	OÚ a spolky
23. 6. 2014	08:00	Myslivecká olympiáda pro žáky ZŠ	Kostecký les	Myslivecké sdružení
24. 6. 2014	08:00	Branný den	Hřiště pod lesem AKCE PRO ŠKOLU	ZŠ KOSTELEČ SDH Karlovice
Červen		Hasiči pro Mateřskou školu	hřiště	SDH Karlovice
Červen	9:30	Devátáci ve školce	Zahrada MŠ	Mateřská škola
Červen		Karlovecké skotačení	Prostor u rybníka	SDH Karlovice
27. 6. 2014	20:00	Hodová zábava	Myslivna	Sokol
28. 6. 2014	10:00	Hodová zábava	Myslivna	Sokol
28. 6. 2014		HODOVÝ FOTBAL	HŘIŠTĚ TJ MORAVAN	TJ MORAVAN
29. 6. 2014	20:00	Hodová zábava Dechová hudba	Myslivna	Sokol

Tříkrálová sbírka

V sobotu 4. 1. 2014 se uskutečnila v naší obci Tříkrálová sbírka s výnosem 20 032 Kč. Jedná se o celostátní sbírku, kterou organizuje (letos po 14.) česká katolická charita – největší poskytovatel sociálních služeb v republice. Jedná se o neziskovou organizaci (účelové zařízení), k jejíž charakteristice patří tzv. vícezdrojovost. Na financování jejich služeb se výrazně podílí zmíněná Tříkrálová sbírka. Výtěžek ze sbírky putuje sociálně potřebným skupinám lidí zejména v regionech, kde se sbírka uskutečňuje. Desetina výnosu je určena na humanitární pomoc do zahraničí.

Má však sbírka v naší obci budoucnost? Jelikož koledníci nechtějí venku trávit celý den, je vždycky snaha vytvořit minimálně čtyři skupinky po čtyřech lidech (vedoucí + tři koledníci/králové), to není však jednoduché. Letos bylo dětí sice více, ale chybí zájem na pozici vedoucích (podmínka dosažení 18 let věku). A tak se stává, že vedoucími jsou každoročně ti samí lidé a aby se sbírka vůbec mohla uskutečnit, musí s ní s předstihem nutně počítat. Proto bych chtěl oslovit občany Kostelce, zda by nejevili zájem být vedoucími skupinek v dalším roce konání sbírky, a také rodiče, aby své děti motivovali k účasti. Jako vedoucí skupinky si dovoluji říct, že pokud se personální záležitost sbírky nezlepší, její zrušení by bylo možným řešením – třeba by si pak lidé více pomáhali mezi sebou a nepřikládali by finančnímu gestu takový význam.

Poděkování patří především panu starostovi a Radce Večeřové, bez nichž by nebylo jednoduché sbírku uspořádat. Díky patří také všem koledníkům, duchovnímu otci za požehnání a všem dárcům. V druhém odstavci nehovořím jménem Charity ČR a ani farnosti Kostelce u Holešova. Jedná se opět o mé osobní vyjádření.

Jakub Tkadlíček

Tak proč?

Jdu po cestě a snažím se, aby mě nikdo neviděl. Najednou dojdou k ostatnému plotu a za ním vidím svou maminku. Je unavená, musí pracovat, a proto se ani neohlédla. „Mami, mami,“ volám na ni, ale maminka neslyší.

Procitnu do nového dne. Už zase se mi zdál ten sen. Je mi sice přes 50 let, ale pořád nemohu zapomenout na tu chvíli, která mi změnila celý pohled na život. Bylo mi pouhých 5 roků, když se Hitler rozhodl, že vyhladí celý náš národ. Bydleli jsme ve Varšavě a žili jsme vcelku normální život, jako jiní lidé. Jednu chybu jsme ale bohužel měli, byli jsme Židi. Dostali jsme příkaz přestěhovat se do ghetta v našem městě, ohraničeného vysokou zdí. Na malém prostoru žili Židé z celého města i okolí. Nicméně příkaz jsme museli poslechnout. Moje pětičlenná rodina bydlela v bytě s pouhými dvěma pokoji. Jeden měl napodobovat koupelnu a v druhém se nacházela kuchyně a ložnice. Do ghetta se dostalo velmi málo jídla, někteří Židé sem jídlo i pašovali, to ale museli mít veliké štěstí. Pořád se to ale dalo vydržet. Poláci a Němci na druhé straně žili normální život, my jsme někteří umírali hladem. Oni měli dostatek oblečení a vody, zatímco my jsme si rozdělovali vodu na příděl. Oni mohli chodit do divadel, do restaurací, jen tak na procházku, my jsme nemohli po 8. hodině večer vyjít na krok z domu. Oni si řídili život sami, my jsme přišli o veškerou svobodu.

Toho dne jsem seděl se sestrou a bratrem v kuchyni a hráli jsme naši oblíbenou hru. Bylo to něco jako slovní fotbal. Maminka umývala nádobí po večeři a tatínek si četl noviny. Můj tatínek byl velice vzdělaný a chytrý muž a u cizích lidí vzbuzoval respekt. Pokaždé, když jsem se potkal s nějakými lidmi, poznal jsem na nich, co si zrovna myslí. I když měl tatínek hodně práce, vždy si pro nás našel chvíli a řekl nám, že nás má rád. Jako by tušil, že se něco stane. Zařinčel zvonek našeho bytu a ozvalo se silné bouchání na dveře. Tatínek vzal za kliku a dovnitř vpadlo několik německých vojáků. Řekli nám, že si máme ihned sbalit jen nejnnutnější věci a že na to máme jen pět minut. Nechápatě jsme na

ně zírali, ale potom jsme začali shánět věci, o kterých jsme si mysleli, že nám ještě k něčemu budou. Když se maminka zeptala, kam pojedeme, jeden voják ji uhodil pěstí na tvář, až maminka spadla na zem. Tatínek se na vojáka vrhl, ale stihl ho jen udeřit rukou do břicha. Voják, který stál na opačné straně, mu bez sebemenšího zaváhání prostřelil hlavu. V tu chvíli jsme všichni začali brečet, ale po výhružce, že takto skončí i maminka, jsme ztichli a jen sklopili hlavy. Vypochoďovali jsme spolu s ostatními na širokou ulici, odkud jsme byli odvedeni na vlakové nádraží.

Tomu, co se dělo poté, bych snad ani neuvěřil, kdybych to nezažil. Nacpali nás do dlouhého vlaku, tvořeného dobytčáky, jako bychom byli nějaká zvířata, přitom jsme přece byli normální lidé, nic jsme neudělali. Byli jsme tam namačkaní hlava na hlavě, a to doslova. Cesta byla neko-

nečná. Nevím, jak dlouho jsme jeli, asi pět nebo šest dnů, neměli jsme žádné jídlo, a co hůř, nedali nám ani jednu napít. Jestli si myslíte, že si to umíte představit, tak vám říkám, že ani zdaleka ne. Neměli jsme možnost jít na záchod, celou cestu jsme jen stáli vedle sebe přilepení, jako kartičky nepěchované v malinké krabici. Ten, komu už došli síly, byl ušlapán ostatními. A když budu upřímný, spíše se nám ulevilo, že se ve vagonu udělalo aspoň o trochu více místa. Tiskl jsem se se sourozenci k mamince, která se nás snažila držet co nejvíce u sebe. Pokoušela se nás aspoň trochu uklidnit, ale sama byla na pokraji zhroucení.

Zastavení vlaku pro nás bylo spásou. Kdybychom tušili, co nás teprve čeká, nehrnuli bychom se ven tak nadšeně. Jestli se tomu ovšem nadšení dalo říct. Taktak jsme stáli na nohou, byli jsme celí zmatení a všechno vypadalo nějak zvláštně. Polovina lidí cestu nepřežila, němečtí vojáci začali mrtvolky někam odnášet. Nějací esesáci nám řekli, že se máme postavit do řady a odvedli nás o kus dál od kolejí. Prošli jsme bránou, na které byl nápis PRÁCE OSVOBOZUJE. Neuměl jsem ještě číst, ale zeptal jsem se na to maminky, držela mě totiž neustále za ruku. Když jsme se ocitli na jakémsi prostranství, nějaký pán, který se představil, jako zástupce hlavního velitele tábora, k nám začal mluvit. Říkal, že se nacházíme v táboře, který pro nás postavili Němci. Budeme zde prý pracovat a zároveň bydlet. Říkal, že je to pro nás lepší, než žít v ghettech, protože tady budeme všichni po hromadě, budeme mít práci a nebudeme rušit Němce. Potom jsme si stoupli do zástupu a každého z nás rozdělávali buďto doprava nebo doleva. Vepředu stál nějaký muž, který si vždy každého pořádně prohlédl a pak jenom ukázal rukou, kam máme jít. Maminku spolu se mnou a se sourozenci poslal na levou stranu. Tak jsme tam čekali tak dlouho, než byli všichni rozděleni.

Odvedli nás do velkého domu, připomínajícího spíše stodolu. Nacházelo se zde pár postelí a na nich deky. Ten, kdo byl rychlejší, si zabral postel i deku. Ostatní museli spát na zemi. Maminka nás usadila, ztěžka si před nás klekla a já jsem poznal, že nám chce něco důležitého povědět. Nikdy ta její slova nezapomenu: „Děti moje, jste to jediné, co mám. Děkuji Bohu, že mi vás dal a chci, abyste věděly, že vás miluji, a i když už se asi nesetkáme, pořád budu s vámi. Budete mě mít ve svých srdcích, a až vyrostete, vzpomenete si na mě, až budete stát před nějakým velkým rozhodnutím. Vždy při vás budu bdít a budu se na vás dívat ve dne v noci z toho širého nebe, budu jedna z tisíců hvězdiček třpytících se na noční obloze. Teď vám řeknu, co musíte udělat. Kdybyste tady zůstaly, nic dobrého by vás tu nečekalo. Proto mě pozorně poslouchejte. Jelikož vás znám, vím, že se určitě nenecháte chytit. Musíte utéci z tábora. To bude to nejtěžší, co vás čeká. Potom už se někde schováte, jídlo si taky najdete. Nesmíte se vzdát, jste přece moje děti a já věřím, že to zvládnete. Takže, musíte se nepozorovaně dostat z budovy, potom přelézt plot a utéci. Všechno musí proběhnout co nejrychleji. Víím, že to dokážete. Vojáci z vás nejprve budou vyjevení, určitě nečekají, že hned první noc někdo bude chtít uprchnout. Já tady zůstanu, nejsem tak hbitá jako vy, nezvládla bych to. Doufám, že víte, že vás čekají kruté chvíle, ale Bůh nad vámi stojí a chrání vás. Už nám nezbyvá mnoho času, proto vám ještě řeknu poslední věc. Nikdy nikomu nevěřte, ať vám vykládá cokoli, ať před vámi klečí na kolenu, či se vám směje do tváře. Věřte jen sobě samému. I když je člověk velmi inteligentní tvor, je také velmi zákeřný, důmyslný a nevypočitatelný. To jeho inteligenci bohužel o veliký kus snižuje.“ Potom nás každého políbila na čelo, dlouze se na nás podívala a my jsme jí slíbili, že splníme, co si přeje, i když se nám ji nechtělo opouštět.

Přikrčili jsme se ke vchodu z budovy a vykukli jsme ven. Na cestě stálo v hloučku několik ozbrojených vojáků, kteří o něčem hovořili, a po chvíli se od nich ozýval hlasitý smích. Bránu v pozoru hlídali dva vojáci. Kolem plotu se právě nikdo nenacházel. Situace byla k útěku docela slibná.

Domluvili jsme se se sestrou a bratrem, že napočítám do tří a na tři vyběhneme. Co nejrychleji přelezeme a plot a potom budeme utíkat, co nám síly postačí do nedalekého lesa, kde se co nejlépe ukryjeme, popřípadě pokud nám to čas umožní, vylezeme na strom. Praxi jsme měli díky naší nejoblíbenější hře na schovávanou, dokázali jsme se mistrně ukrýt v jakémkoliv prostředí. Stačilo být chytrý a pohotový, nikdo vás nenašel. Nebylo tedy na co čekat. Ještě jednou jsme se ohlédli za maminkou, které se po tváři kutálela obrovská slza, a já jsem začal počítat. JEDNA, DVĚ, TŘI! Vyběhli jsme jako tři střely. Vojáci opravdu zprvu nevěděli, co se vlastně děje. Doběhli jsme k plotu a škrábali jsme se na druhou stranu. To už začali létat vzduchem první výstřely. Jeden zasáhl mou sestru. To mi dodalo ještě větší motivaci sebou pořádně hodit. S bratrem jsme tedy plot přelezli a snad nejrychlejším sprintem, jaký naše nohy mohli kdy vykonat, jsme utíkali přes pole do lesa. Naše z celého srdce milovaná sestřička bohužel zůstala ležet na druhé straně plotu. Běh po poli se nám zdál nekonečný. Pomalu nám ubývaly síly. Slyšeli jsme za sebou hlasité křičení a střelbu. Konečně jsme vběhli do lesa. Tady nás aspoň trochu kryly stromy. Začal jsem šplhat na vysokou borovici. Bratr utíkal stále vpřed. Uf, oddechl jsem si, když jsem se nacházel v dostačující výšce. Zcela mě zakrylo husté větroví jehličnanu. Zdola mě nikdo nemohl vidět. Snažil jsem se, abych se choval co nejtíšeji. Uslyšel jsem, jak pode mnou vojáci běží za svým bratrem. Ani se nezastavili. I tak jsem se neodvažoval k jakémukoliv pohnutí nebo šramotu.

VÝSTŘEL. Bolestné zakřičení mého bratra. Dostali ho. Co jsme jim udělali? Co jim udělala moje sestra, můj bratr? Co můj tatínek? Nic. Neudělali nic. Možná právě proto, že neudělali nic, se tohle stalo. Měli jsme se v ghettu proti Němcům vzbouřit, dostali by za vyučenou. Jenže proč jsme nic neudělali? Je to prosté. Jak jsme mohli vědět, že se člověk k člověku může chovat takto zruďně? Nikoho z nás by nenapadlo, co s námi provedou. Nikoho.

Vojáci se vrátili do tábora. Asi si řekli, že je zbytečné mě hledat, jak by mohlo malé dítě přežít bez jídla, samotné v této krajině. V koruně stromu jsem zůstal ještě asi tak čtyři hodiny. Dřív jsem se dolů neodvážil. Nevěděl jsem, kde se nacházím, jestli jsem vůbec v Polsku, bylo mi to vcelk jedno. Hlavní bylo, že jsem přežil, ovšem nemilá skutečnost byla, že jsem na všechno zůstal sám. Chodil jsem z lesa do lesa, kam mě nohy vedly. Naučil jsem se v řece chytat ryby, vždy jsem něco našel k snědku i za tu cenu, že jsem musel krást. Věděl jsem, jak si rozdělat oheň a udělat si přístřešek z větví. Maminka mi vždycky předčítala před spaním dobrodružné knížky, v kterých se o přežití v přírodě psalo nepřetržitě. Takto jsem se skrýval několik měsíců. Nastal ale problém.

Blížila se zima. Nevěděl jsem, co se mnou bude. Hledal jsem v lese dříví na oheň a vtom se přede mnou objevila postava. Lekl jsem se, že je to voják, ale naštěstí to byl nějaký starý děda, který šel nejspíš taky na dřevo, ovšem on měl, na rozdíl ode mě, sekeru. Vyjeveně jsme na sebe koukali dobrou minutu, každý ale z naprosto jiného důvodu. Já, protože jsem skoro rok neviděl žádného člověka a on, protože dítě v tak hrozném stavu ještě nespátřil. Potom vytáhl z ruksaku něco, čím mě naprosto dostal. Chleba. CHLEBA! Věc, pro mě v tu chvíli nejcennější na celém světě. Nabídl mi, ať si ho vezmu. Opatrně jsem k němu došel a chleba mu rychle vytrhl z ruky. Utekl jsem. Nedivte se mi, jak jsem tomu dědulovi mohl věřit, že mě neudá Němcům? Ovšemže, jak jsem později zjistil, neměl nic podobného v úmyslu, ale měl jsem prostě strach, něco mě k tomu vedlo. Nicméně, na druhý den tam přišel zase a zase měl s sebou kus chleba. Vzal jsem si ho od něj. Takovýto scénář se opakoval asi čtrnáct dnů. Sblížoval jsem se s ním každým dnem víc a víc, až mi jednoho dne řekl, jestli se nechci jít podívat, kde bydlí. Chvilí jsem váhal, ale potom jsem souhlasil. Bydlel na kraji nějaké vesnice v malém domečku se dvorkem. Nebydlel sám, měl velmi milou manželku. Byla to už taky babička. Někdy jsem měl pocit, jako bych nebyl s ní, ale se svou maminkou. Ještě jsem zapomněl zmínit, že jsem nemluvil. Taková doba, kdy je člověk sám, ještě k tomu, když je samo dítě, člověka poznamená. Přestal jsem prostě mluvit. Samozřejmě, že jsem se po nějaké době zase rozmluvil, ale nějaký čas to přece jen trvalo.

Vzali si mě k sobě. Po čase jsem jim pověděl o mamince, tatínkovi a sourozencích. Říkali, že je to velmi závažná zpráva a že budou ti, kdo to způsobili, jednou potrestáni. Vyrůstal jsem u nich, začal jsem chodit do školy. Druhá světová válka dávno skončila, byly odhaleny koncentrační tábory. Samozřejmě, že maminka nepřežila. Byla nejspíš spálena mezi prvními.

Po čase odešli z našeho světa i dědeček s babičkou. Díky jejich dobrotě jsem zůstal živ. Kdyby nebylo jich, buďto bych zemřel hladu nebo bych umrl. Možná to byla tehdy jen náhoda, že jsme na sebe s dědou narazili, nebo mi k tomu dopomohl Bůh. Bohužel musím přiznat, že spíš věřím té první variantě. Kdyby existoval Bůh, nikdy by nedopustil, aby se stalo to, co se opravdu stalo.

Říká se, že Bůh je ke všem spravedlivý. Jestliže je tedy ke všem spravedlivý, jak je možné, že bylo spácháno tolik zla a nikdo za něj nebyl potrestán takovou mírou, jaká náleží pro odčinění těchto hříchů? Ano, možná si myslíte, že osud, který mi byl určen, ze mě udělal zatrpklého muže. Ale tohle není zatrpkllost, to je jen touha po nezodpovězených otázkách.

Štěpánka Zanášková, Roman Solař, IX. tř.

Rada rodičů

Ples sdružení rodičů a žáků školy

Rada rodičů fungující při Základní škole v Kostelci u Holešova se rozhodla obnovit tradici a po několikaleté odmlce uspořádala v sobotu 25. ledna 2014 v kostelecké sokolovně **PLES SDRUŽENÍ RODIČŮ ŽÁKŮ ŠKOLY**, který je jednou z možností jak získat prostředky pro financování některých projektů, akcí či materiálních potřeb sloužících k modernizaci výuky a obohacení našich dětí.

Po celý večer hrála k tanci a poslechu známá kapela a v rámci programu vystoupily holešovské mažoretky a děti z tanečního klubu Gradace Kroměříž. Kromě toho bylo pro všechny připraveno bohaté občerstvení, tombola i uvítací přípitek.

Chtěla bych touto cestou poděkovat nejen všem organizátorům, ale i vedení OÚ v Kostelci u Holešova a všem sponzorům, kteří se spolu s Radou rodičů na pořádání této akce podíleli a kteří každý svým dílem přispěli žákům naší základní školy.

Za Radu rodičů: Renata Votavová

Společenská kronika

Významných výročí se v příštím čtvrtletí dožívají

DUBEN

Drcmánková Božena
Malý Jaromír
Odložilík František
Válková Františka
Drcmánková Jana

KVĚTEN

Šidlíková Ludmila
Hudečková Vítězslava
Guzáková Františka
Virglerová Karla
Vinkler Jan
Tomečková Marie

ČERVEN

Caletka Josef
Hlobilová Marta
Pospíšilík Oldřich
Vaculová Jitka

BLAHOPŘEJEME!

Úmrtí

Pavelcová Věra
Doležel Jaromír

Plaček František
Přivara Ladislav

Všem pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast.

Medvěďáři

Foto: Šárka Andrlíková

Sport

T. J. Sokol

Valná hromada T. J. Sokol proběhla za účasti starosty obce i starostky Sokolské župy hanácké (viz foto). Na závěr účastníci zhlédli prezentaci zachycující bohatou společenskou a sportovní činnost této organizace a plány budoucí rekonstrukce sokolovny (viz článek pana starosty v tomto čísle str. 2).

Text a foto: Mgr. Jiří Andrlík

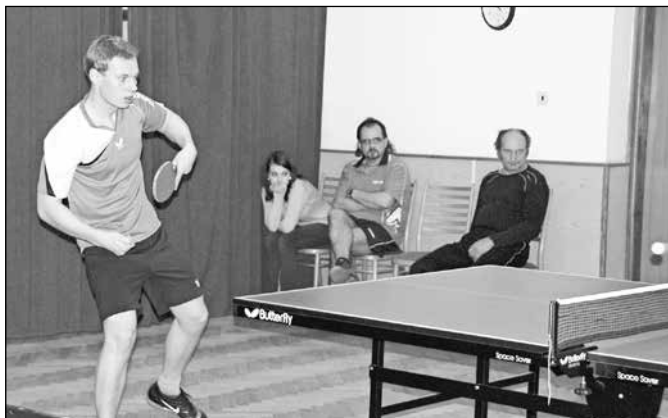
Vánoční turnaje Volejbal

Stalo se již tradicí, že 28. prosince pořádá volejbalový oddíl TJ Sokol Vánoční turnaj o pohár starosty obce. Tentokrát se jej zúčastnilo 21 aktivních hráčů, kteří ve čtyřech týmech odehráli první část turnaje. Zvítězil tým HUKOT, složený z hráčů Hulína a Kostelce. Pohár pro nejlepšího hráče získal losem hráč nejlepšího družstva v druhé části turnaje, kdy se účastníci náhodně rozlosovali do čtyř týmů. Jako každoročně nešlo o překotné sportovní výkony, ale o příjemně strávený den při sportu, který máme všichni rádi. Věkový rozdíl mezi nejmladším a nejstarším hráčem byl přítom více než 50 let. Děkujeme za podporu starostovi obce, který zahájil turnaj slavnostním podáním, i všem, kteří jej pomohli zorganizovat. Věřím, že v příštím roce se zúčastníte i vy, kteří jste právě letos, vlastně už vloni, nemohli.

Text: Z. Ballnér, foto autor (1), Mgr. Andrlík (2)

Stolní tenis

Mariášníci

Foto: Mgr. Jiří Andrlík (4)

Vítězná trojice: 1. Radek Možiš (vlevo), 2. Tomáš Hlobil (vpravo), 3. Josef Studýnka (uprostřed)

Vrchol společenské sezóny – Sportovní ples

Foto: Mgr. Jiří Andrlík

Fotbalisté plesali již počtvrté

28. února 2014 bylo v sokolovně v Kostelci po krátké době opět rušno. To se již počtvrté konal sportovní ples, který pořádal oddíl TJ Moravan. Byl znovu připraven bohatý program s hudební produkcí v Kostelci velmi známé a oblíbené hudební skupiny. Oproti minulým ročníkům bylo součástí programu sice "jen" jedno vystoupení, ale to vůbec nevadilo, protože výkony účinkujících (účinkujícími byli přímo fotbalisté) a hlavně způsob provedení naučené choreografie na dané hudební styly byly opravdu obdivuhodné. Někteří z fotbalistů by se v této branži určitě neztratili. Důkazem povedeného vystoupení byl pak mohutný potlesk na konci.

Po vystoupení program plynul dále až do pro mnohé očekávané půlnoci, kdy se o věcné ceny losovaly zakoupené lístky. Jak to tak bývá,

někteří si odnesli hned několik cen, jiní nevyhráli vůbec nic. Myslím ale, že to není úplně to nejdůležitější, hlavním cílem bylo se pobavit, což se určitě povedlo.

Závěrem bych poděkoval všem, kteří se podíleli na přípravě plesu, dále pak všem, kteří věnovali věcné dary, obci za výpomoc při přípravách. V neposlední řadě patří dík i samotným fotbalistům, kteří měli odvahu vystoupit, a hlavním choreografkám Petře Pospíšilíkové, Petře Markové a Janě Klesnilové, bez kterých by vystoupení nemělo tak kvalitní úroveň.

Ing. Tomáš Marek

Fotbalová příprava na jaro

Máme tu rok 2014 a fotbalový oddíl se již od konce ledna pilně připravuje na jarní část sezony. Součástí přípravy jsou tréninky, které probíhají 3x týdně (úterý, pátek, sobota nebo neděle). V úterý chodíme pravidelně běhat do Karlovic a využíváme víceúčelovou plochu u hřiště. V pátek se scházíme v tělocvičně ZŠ, kde pracujeme hlavně na dynamických, silových trénincích s využitím gymnastických míčů, medicinbalů nebo švihadel. V sobotu ráno dojíždíme do Holešova na umělou trávu, tam doladujeme a nacvičujeme různé herní varianty s míčem. Poté se přesouváme do posilovny SPORT centra Holešov, kde hodinu pracujeme na vylepšení fyzické kondice těla. Po náročných posilovacích cvičeníh nás již

čeká zasloužené odreagování v sauně či bazénu. K tomu nás každý druhý víkend čekají přátelská fotbalová utkání. Momentálně máme odehrané 2 „přateláky“ s mužstvy SFK Holešov „A“ a „B“. Oba skončily naším vítězstvím. Samozřejmě nás ještě před začátkem mistrovských soubojů čekají další přátelská utkání a hlavně od 5. do 9. 3. tradiční zimní soustředění na Rusavě. Poslední víkend v březnu již začínáme naostro.

Tímto bych chtěl pozvat všechny příznivce kostelecké kopané, aby nás přišli povzbudit v co největším možném počtu na domácí zápasy nebo i na hřiště soupeřů.

Ing. Tomáš Marek,
foto Mgr. Jiří Andrlík

Výroční členská schůze TJ Moravan proběhla 1. února t. r. v sokolovně

Foto: Mgr. Jiří Andrlík

MUŽI A	MUŽI B	DOROST
NEDELE, 30.03. 15.30 ADMIRA HULÍN - KOSTELEC	NEDELE, 30.03. 15.30 KOSTELEC B – RYMICE	
SOBOTA, 05.04. 15.30 KOSTELEC – TĚŠNOVICE	NEDELE, 06.04. 15.30 KOMÁRNO – KOSTELEC B	
NEDELE 13.04. 16.00 V.OTROKOVICE B – KOSTELEC	NEDELE, 13.04. 16.00 KOSTELEC B – CHVALČOV	NEDELE, 13.04. 13.00 RATAJE – KOSTELEC
SOBOTA, 19.04. 16.00 KOSTELEC – SLAVIČÍN	NEDELE, 20.04. 16.00 TUČAPY – KOSTELEC B	NEDELE, 20.04. 13.00 KOSTELEC – ŽALKOVICE
NEDELE, 27.04. 16.00 SKAŠTICE – KOSTELEC	NEDELE, 27.04. 16.00 KOSTELEC B – HLINSKO p.H.	ZBOROVICE – KOSTELEC
SOBOTA, 03.05. 16.30 KOSTELEC – MALENOVICE	NEDELE, 04.05. 16.30 ZAHNAŠOVICE – KOSTELEC B	NEDELE, 04.05. 13.30 KOSTELEC – RYMICE
SOBOTA, 10.05. 16.30 KOSTELEC – JAROSLAVICE	ROZPIS utkáni pro jarní kolo fotbalových soutěží 2014	NEDELE, 11.05. 13.30 KOSTELEC – LUTOPECNY
SOBOTA, 17.05. 16.30 TEČOVICE – KOSTELEC		VOLNO
SOBOTA, 24.05. 16.30 KOSTELEC – LUKOV		NEDELE, 25.05. 13.30 KOSTELEC – DRÍNOV
NEDELE, 01.06. 16.30 ROŠTĚNÍ – KOSTELEC		NEDELE, 01.06. 13.30 BŘEŠT – KOSTELEC
SOBOTA, 07.06. 16.30 KOSTELEC – PŘÍLUKY		NEDELE, 08.06. 13.30 KOSTELEC – MRLÍNEK
NEDELE, 15.06. 16.30 BŘEZNICE – KOSTELEC		

Příští číslo vyjde:
červen 2014

Napište nám! Přijedeme, nafotíme, napíšeme, uveřejníme reportáže z jubilejních narozenin, svateb, staveb nových domů, sběratelské zajímavosti, rarity ze zahrádek, o chovu zvířat, kostelecké recepty, ukázky výšivek, úspěchů vašich i vašich dětí, seznámíme občany s vašimi podnikatelskými záměry atd.

KOSTKA – číslo 1/2014 - Zpravodaj obcí Kostelec u Holešova – Karlovice. Ved. redaktorka: Šárka Andrlíková. Na čísle spolupracovali: Ing. L. Pospíšilík, Zdeňka Zaviačičová, Jan Motáň, Dis., J. Tkadlčík, Mgr. Z. Ballnér, Štěpánka Zanášková, Roman Solař, Mgr. Z. Belliová, Mgr. V. Dudíková, E. Doleželíková, E. Weinlichová, Pavel Motáň, Mgr. J. Andrlík, Gabriela Tomečková, Zdeněk Drcmánek, Ing. T. Marek, R. Pospíšilík, Mgr. M. Václavková. Korektura: Mgr. Radka Matějová. Tisk: TYPO Servis Holešov. Vydala: obec Kostelec u Holešova. Náklad: 400 ks, e.mail: andrlikovi@email.cz, telefon: 605 185 256